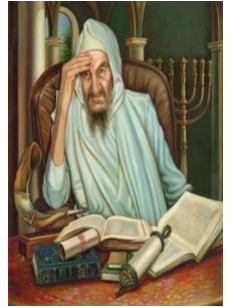

אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
 העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
 ולרפואת הרב אפרים בן מחבובה, אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, עומר בן שושנה, יהודה בן שרה,
 אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה.
 להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
 או בפלאפון : 0523458725

מאמר דניאל לפרשת "נשא" וחג השבועות

בחג השבועות נוהגים לאכול חלב, וישנן הרבה סיבות לכך, ונביא כמה מהן:
 סיבה ראשונה, פירש הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל, "יש שכתבו שהטעם לאכילת מאכלי חלב ואחר כך בשר בחג השבועות, הוא כדי להדגיש את השוני שלנו מהמלאכים שאכלו אצל אברהם אבינו בשר וחלב, ובזכות השוני הזה ניתנה לנו התורה ולא להם. סיבה שניה, התורה נמשלה לחלב, כפי שאומר הפסוק: "דבש וחלב תחת לשונך", וכפי שהחלב יכול להזין ולקיים את התינוק, כך גם התורה מספקת את התזונה הרוחנית הדרושה לנשמת האדם. סיבה שלישית, הגימטרייה של המילה "חלב" היא 40. רמז ל 40 יום שהיה משה רבנו בשמיים לכבוד התורה הקדושה. וגם 40 גימטריה של האות מ' – האות בה מתחילה הגמרא (התורה שבעל פה) "מאימתי". סיבה נוספת, גבינה בגימטריה 70, רמז למה שדרשו חכמינו הקדושים שיש 70 פנים לתורה. סיבה חמישית וחזקה מאוד, אם נסתכל בגמרא בסוטה דף י'ב ב' ניראה שהגמרא שם מדברת על משה רבנו, משה רבנו נולד ב' ז' באדר, לאחר 3 חודשים שהצפינו אותו בבית, לא יכלו עוד להחביא אותו ולכן הונח על שפת היאור. והינה איך זה קשור למאכלי החלב? אז אפשר לבאר ולפרש, כידוע, לאחר שמשה רבנו הגיע לבית פרעה על ידי בתיה שאימצה אותו והצילה אותו, היה צריך להניק את משה בחלב. באותם ימים לא היו תחליפי חלב לתינוקות, ובמקרה של משה, הוא סירב לינוק מהנשים המצריות. התלמוד מסביר שפיו היה חייב להישאר טהור, מכיוון שהוא עתיד לדבר עם ה'. לבסוף מצאה בתיה אישה אחת שממנה הוא הסכים לינוק, והיא יוכבד, אמו האמיתית. ולכן זכר לחלב הזה הטהור ששתה משה רבנו ניתנה לנו התורה שנקראת תורת משה, ועל כל המסירות נפש של משה והקדושה עוד בהיותו קטן בבית פרעה שינק חלב טהור מאימו, ולא חלב טמא מהמצריות לכן אוכלים מאכלי חלב בשבועות שבו ניתנה התורה, זכר למסירות הנפש של משה. סיבה שישית, עם ישראל קיבל את התורה באותו מעמד, ובאותה עת לא היה יודע לשחוט, ולכן בגלל שבשבועות קיבלו את התורה והיו חייבים לאכול בשחיטה, נמצא שלא יכלו לאכול בשר בשבועות כי לא למדו עדיין איך לשחוט ועל כן אכלו רק מאכלי חלב. סיבה שביעית, התורה מתחילה באות ב' ונגמרת באות ל', ונדרשת ב' ח' דרגות שהן : כשר ופסול, טמא טהור, חייב זכאי, אסור מותר. ולכן אותיות ב' ו' ל' של תחילה וסוף התורה + אות ח' של 8 דרגות שבהן התורה נדרשת יוצא לנו ביחד המילה "חלב".

איזור	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	19:28	20:19	21:15
ת"א	19:26	20:17	21:13
חיפה	19:29	20:20	21:16
באר שבע	19:25	20:17	21:12

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, חנה בת נוריה, רחל שירה בת תמו, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, חי בן ירדנה, חיים בן עיישה, אליהו בן מרים, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, שמעון בן עיישה, משה בן גאולה, שלום בן יוסף, זכריה בן ורדה, חיים בן אסתר.

נאמר בפרשה "איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל", אפשר לשאול, מה זה מעלה בו מעל? מספיק לרשום שמעלה בו. ומדוע יש כפילות לשון? אז אפשר לספר את המעשה במדרש רבה, על שתי אחיות תאומות, אחת התאומות סתתה תחת בעלה והבעל ביקש לקנאות לה ולהשקותה במים המרים בירושלים. הלכה לאותה העיר שהיתה אחותה הטהורה נשואה שם, אמרה לה "בעלי רוצה להשקות אותי מהמים המרים, ואני טמאה". (כלומר היא חטאה לבעלה, והיא יודעת שהמים יפוצצו את בטנה והיא תתפוצץ אם תשתה. ולכן אמרה לאחותה שתחליף אותה רק לצורך השתייה מבלי שבעלה ישים לב שהתחלפו כי היו תאומות). הסכימה אחותה להתחלף איתה, לבשה את בגדי אחותה, והלכה ושתתה את המים ונמצאה טהורה. חזרו בחזרה, ובדרך ביקשה להיכנס שוב פעם לבית אחותה ולהגיד לה שלום, (רצתה להתחלף עם אחותה הטמאה בחזרה). חזרה לביתה, יצאה אחותה שסטתה וחיבקה ונישקה זאת לזאת, ובזמן שהתחבקה והתנשקה הריחה הטמאה את המים המרים שיצאו מהפה של האחיות הטהורה ומיד מתה. הצדק נעשה כפי שהתורה אומרת, אי אפשר לשחק משחקים עם ה' יתברך, האמת יצאה לאור והאישה הטמאה שסטתה וזינתה תחת בעלה קיבלה את העונש הראוי לה. וזה גם התשובה למה ששאלנו, "ומעלה בו מעל" כלומר שתי מעילות מעלה בו, האחד שזינתה תחתיו וסטתה, והשני שרימתה והחליפה עם אחותה הטהורה כדי לעבוד עליו שתשתה מהמים ולא יקרה לה כלום. ומכאן נלמד, שבסוף האמת יוצאת לאור והצדק נעשה.

וכפי שסיפר הרב יורם אברג'ל מעשה גדול ביותר באחד משיעוריו, היה איזה משתמט אחד, שלא רצה להתגייס לצבא, הלך ושיקר ואמר שהוא חירש 100 אחוז לא שומע כלום. הלך לכמה רופאים ובאמת כולם לא הצליחו לעלות על השקר שלו. ולבסוף הגיע לרופא הבכיר שיתן לו פטור רפואי. הרופא הזה היה חכם גדול. והוא כבר הראה לאותו "חירש" שהוא מאמין לו ועשה עצמו כאילו חתם לו על הפטור. איך שהוא משתמט בא לצאת מהחדר, הרופא זרק צרור מטבעות של כסף ורעש גדול נשמע בחדר ואותו "חירש" נבהל וקפץ ממקומו. הרופא חייך ואמר לו, מה קרה? הרי אתה חירש? מדוע נבהלת מהקול? ולקח לו את הפטור וגייסו אותו. הסוף של השקר להתגלות, תמיד תלך עם האמת.

עוד דבר שמעלה שאלה, נאמר "ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם" ואז נאמר "ופקודי בני גרשון למשפחותם". השאלה שמתעוררת, מדוע מנה תחילה את בני קהת לפני בני גרשון? הרי ידוע שגרשון הוא הגדול, ולכן היה אמור למנות את בני גרשון תחילה. והתירוץ הוא שבני קהת היו נושאים את ארון התורה הקדושה. וידוע שכתר תורה גדול מכל הכתרים שיש ולכן מוזכרים ראשונים כי נשאו את ארון התורה. אז על פי התשובה הזאת ניתן להקשות קושיה נוספת, "מדוע לא לתת לבני גרשון את הארון ואז היה מונה אותם קודם?" אז התירוץ הוא, שאם הם היו בני גרשון נושאים את הארון והיו מוזכרים ראשונים, אז לא היה לזה חשיבות, היו אומרים בני גרשון מוזכרים ראשונים כיוון שגרשון הבכור ולא היו חושבים שזה בגלל ארון התורה. אך כאן בני קהת נזכרו ראשונים ולכולם ברור שזה בגלל שהם נושאים את ארון התורה.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי:

טלית קטן – הבבא סאלי היה נשאר ללבוש טלית קטן גם בשעת השינה. הבבא סאלי היה נוהג להצניע את ציציותיו. מעשה שהיה באיש בשם ט.ר, הוא מספר כי בנו שהיה נשוי שנים רבות, לא נפקד בזרע של קיימא, ולכן פנה אל הבבא סאלי לבקש ברכה. ואכן כלתו נפקדה. אך לאחר חודש וחצי הפילה הכלה את פרי בטנה. במר נפשו ובצער רב, חזר ט.ר לבבא סאלי וסיפר לו בצער כי כלתו הפילה.. מיד ביקש הבבא סאלי מהמשמש בקודש שיביא לו את הטלית, וביקש מכל הנוכחים לענות ברוך הוא וברוך שמו, ואמן בכוונה גדולה. בירך על הטלית וכולם ענו בכוונה עצומה כבקשת הצדיק. לאחר שכולם ענו כמו שצריך ונישקו את הציציות של הטלית, אמר הבבא סאלי ל ט.ר "אל תדאג, הפעם בזכות זה שענו כולם אמן וברוך הוא וברוך שמו, בזכות חיבוב המצווה כלתך תלד לחיים טובים ושלוש וכך היה..."

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

כגודל ההכנה כך גודל ההשפעה. בכל שנה ושנה כאשר מגיע מועד כלשהו ממועדי ה', חוזרות ומאירות בעולם אותן הארות שהאירו בעולם בפעם הראשונה שאירע מועד זה. כך בחג השבועות חוזרת ומאירה בעולם אותה הארה עצומה של מעמד הר סיני ומתן תורה. האמת היא, שכבר מראש חודש סיוון כבר מתחילה הארת מתן תורה משום שבראש חודש סיוון החלו עם ישראל בהכנותיהם למעמד הר סיני. מה טוב ומה נעים שכל אחד ואחד ישתדל בימים אלה ללמוד היטב את הפרק השישי של מסכת אבות הנקרא "קנין התורה" על שם שכל כולו עוסק במעלת התורה הקדושה ולומדיה.

במעמד הר סיני עם ישראל שמעו רק את עשרת הדיברות. אך מבואר בספרים הקדושים (תניא תחילת פרק כ') שבדברה הראשונה "אנוכי ה' אלוקיך" נכללו כל הרמח (248) מצוות עשה של התורה. ובדברה השניה "לא יהיה לך אלוקים אחרים על פני" נכללו כל השסה (365) מצוות לא תעשה. ולכן את שתי הדברות הללו בלבד שמעו עם ישראל מפי הגבורה מפני שהן כוללות את כל התורה כולה. בנוסף, ידוע מה שכתב השל"ה הקדוש, שבכל עשרת הדברות ישנן 620 אותיות כמניין כת"ר וסימנך "כתר תורה" כנגד תרי"ג מצוות (613) ועוד שבע מצוות דרבנן (נטילת ידיים, עירובין, ברכות הנהנין, נר שבת, מגילה, חנוכה, הלל) וכל זאת כדי להשמיענו שבעשרת הדברות כבר נכללה כל התורה כולה. ולכן בפתיחת הדברים נאמר "וידבר אלוקים את כל הדברים האלה לאמר" ומבאר הזוהר הקדוש (פרשת יתרו), עשרת הדברות הן כלל הכל, ובמסירתם נמסרו בעצם כל הדברים – דברי התורה שעתידים להימסר ולהתחדש גם בהמשך. אלא שהפלא הגדול הוא שעל אף גודל ערכו של המעמד וכל מה שהוא כולל בתוכו, מעמד הר סיני עצמו לא ארך זמן רב, שהרי כדי לומר את עשרת הדברות לא צריך יותר מרבע שעה. וגם אם נוסיף את כל מה שהיה מסביב לעצם מסירת עשרת הדברות, נמצא שכל המעמד כולו היה לא יותר משעה. ובכל זאת, בזמן הקצר הזה ה' מסר לעם ישראל את היסודות והשורשים של כל התורה כולה. והטעם לכך, כי עם ישראל התכוננו במשך מספר ימים שלפני מתן תורה, והכינו עצמם לקבלת התורה. הם קידשו וטיהרו עצמם. הם גיהצו את ליבם והסירו ממנו את כל המידות הרעות והתאוות

המגוננות והפכו את הלב לכלי טהור ונקי. ומכיוון שהיתה הכנה גדולה מצידם של ישראל הם היו ראויים לקבלת התורה. והכוונה היא שנזכור תמיד שכמו במעמד הר סיני מאחר שעם ישראל עשו הכנה ראויה לכן בזמן קצר הספיק ה' להשפיע לתוך ליבם את יסודות ושורש התורה הקדושה, וכך גם בדורנו, כגודל ההכנה, יזכה שה' ישפיע עליו שפע גדול ברוחניות ובגשמיות.

הבעל שם טוב הקדוש

בשבועות זה ההילולה של הצדיקים, דוד מלך ישראל והבעל שם טוב הקדוש זכותם תגן עלינו אמן..

בכל לילה, בשעה שהיה רבי יצחק קורא קריאת שמע שעל המיטה ואומר "בידך אפקיד רוחי" היה נרדם מיד. ואם קרה, שאמר את הפסוק ולא נרדם, ידע כי עשה איזה חטא, ובשל כך אין רוצים לקבל את נשמתו בשמים עד שיעשה תשובה. פעם אחת אירע לו כך שלא נרדם, ובדק רבי יצחק ולא מצא שום חטא. עד שנזכר, שישב בסעודה שהיו מתנגדים לדרכו של הבעל שם טוב, והם צחקו על דרך החסידות של הבעל שם טוב, והוא ישב ביניהם ולא מחה כנגדם. (כזכור הבבא סאלי הקדוש עזב את יבנה בגלל שתלמיד חכם הזכיר את הבעל שם טוב בזלזול). מיד קם ממיטתו רבי יצחק וציווה לעגלון שיקשור את הסוסים, ובלי עיכובים נסע אל מז'בוז' לבקש את מחילתו של הבעל שם טוב. מעולם לא נפגשו ואף לא הכירו רבי יצחק והבעל שם טוב זה את זה. ובמז'בוז' לא הכיר איש את רבי יצחק. בשעת תפילת השחרית הלך רבי יצחק אל בית מדרשו של הבעל שם טוב ועמד להתפלל באחת מפילות החדר. באותו היום הוציאו ספר תורה לקרוא בו. והינה, אף שלא נפגשו מעולם, קרא הבעל שם טוב לרבי יצחק לעלות לתורה. פתח את פיו הקדוש ואמר "יעמוד מורנו ורבונו רבי יצחק בן רבי יוסף לכבוד התורה". רבי יצחק לא הבין מהיכן ידע עליו הבעל שם טוב, ומהיכן ידע מה שם אביו? אחר כך, כשבירכו זה את זה בברכת "שלום עליכם" אמר לו הבעל שם טוב: "שלום עליכם, אני מוחל לך על שהתלוצצת עליי ועל דרך החסידות שלי. הנסיעה הארוכה והדרך שעשית לכאן, והחרטה שבליבך גרמו לי למחול לך בלב שלם". רבי יצחק נבהל גם מהענווה שהיתה לבעל שם טוב וגם שידע ברוח הקודש על הזלזול וההתלוצצות שלו ושל חבריו, ראה רבי יצחק שהבעל שם טוב אדם קדוש, מוחל על כבודו ומעביר על מידותיו, ביקש את סליחתו ומעולם לא זלזל עוד בדרכו של הבעל שם טוב ונהפך לאחד מחסידיו.

לזיכוי הרבים והפצה, ולהקדשות לעילוי נשמת / לרפואה, ולקבלת חידוש יומי, ניתן לפנות למספר : 0523458725 או במייל : danielbar158@gmail.com

"לכל אדם מישראל יש חלק מביאת המשיח השייך לנשמתו. את החלק הזה עליו לתקן"
(הבעל שם טוב הקדוש)

שבת שלום ומבורך וחג שמח